

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสต์แห่งเลาตี เซีย - เลขที่ยีสิบเก้า

Jeff Pippenger
2026-01-14

หมายเลขยีสิบเก้า

คำพยากรณ์เกี่ยวกับพระเมสสิยาห์ประการที่ห้าในพระกิตติคุณมัทธิว
คือหลักหมายแห่งความผิดหวังและความตาย เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020
คำพยากรณ์เท็จเรื่องการทำลายนครเนซิวิลส์ได้สังหารเอเลียห์และโมเสส.

หลักหมายเชิงพระเมสสิยาห์ประการที่ห้าคือความผิดหวังในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020

ครั้งนั้นก็สำเร็จตามพระวจนะซึ่งตรัสไว้โดยเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ว่า “ได้ยินเสียงในรามาคห์ เป็นเสียงคร่ำครวญ
การร้องไห้ และความโศกเศร้าอย่างใหญ่หลวง ราเชลร้องไห้เพราะบุตรทั้งหลายของตน
และไม่ยอมรับการปลอบโยน เพราะพวกเขาไม่มีอยู่แล้ว” มัทธิว 2:17, 18

คำพยากรณ์

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนินว่า ได้ยินเสียงหนึ่งในรามาคห์ เป็นเสียงคร่ำครวญและการร่ำไห้อันขมขื่น
ราเชลร้องไห้เพราะบุตรทั้งหลายของตน นางไม่ยอมรับการปลอบโยนเพราะบุตรทั้งหลายของตน
เพราะพวกเขาไม่มีอยู่แล้ว เยเรมีย์ 31:15

โมเสสและเอเลียห์ถูกฆ่าในถนนหนทางของโซโดมและอีลิปต์ ข้อความสุดท้ายของพันธสัญญาเดิมระบุว่า
เอเลียห์จะมาก่อนวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า
วันอันน่าสะพรึงกลัวนั้นเริ่มต้นขึ้นเมื่อมีคาเอลยืนขึ้นในดาเนียลบทที่สิบสอง
และประกาศในวิวรณ์บทที่ยีสิบสองว่า “ผู้ที่ชอบธรรมและผู้ถือธรรม” จะคงอยู่ในสภาพนั้นชั่วนิรันดร์

และในเวลานั้น มีคาเอล เจ้านายใหญ่ ผู้ยืนหยัดเพื่อชนชาติของท่าน จะลุกขึ้น
และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่มีประชาชาติจนถึงเวลานั้น และในเวลานั้น
ชนชาติของท่านจะได้รับการช่วยให้รอด คือทุกคนที่พบว่ามีชื่อเขียนไว้ในหนังสือ ดาเนียล 12:1

ผู้ใดอธรรม ก็ให้ผู้นั้นอธรรมต่อไป และผู้ใดโสโครก ก็ให้ผู้นั้นโสโครกต่อไป และผู้ใดชอบธรรม
ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไป และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไป วิวรณ์ 22:11

เอเลียห์จะต้องปรากฏก่อนที่เวลาการทดลองจะสิ้นสุดลง และท่านถูกสังหารและฟื้นคืนชีวิตในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด
ก่อนที่เวลาการทดลองจะสิ้นสุดลงไม่นาน
ท่านฟื้นคืนชีวิตและประกาศสารของท่านต่อไปจนกว่าการทดลองจะสิ้นสุดลง ซึ่ง ณ
ที่นั่นก็จะมี การฟื้นคืนชีวิตอีกครั้งหนึ่ง ทั้งของคนชอบธรรมและคนอธรรม.

และบรรดาคนเป็นอันมากในหมู่ผู้ที่หลับอยู่ในผงคลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างก็สู้ชีวิตนิรันดร์
และบ้างก็สู่ความอับอายและความดูหมิ่นเป็นนิตย์ ดาเนียล 12:2

การเป็นขึ้นพิเศษนั้นตามมาด้วยการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์
ซึ่งในการนั้นบรรดาคนชอบธรรมที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมา
แล้วต่อจากนั้นเป็นเวลาหนึ่งพันปีซึ่งธรรมิกชนจะพิพากษาคนที่หลงหาย เมื่อสิ้นสุดหนึ่งพันปีนั้น

จะมีการเป็นขึ้นอีกครั้งหนึ่งและการเสด็จมาครั้งที่สามของพระคริสต์
แนวลำดับของการเป็นขึ้นตามคำพยากรณ์นั้นรวมถึงการเป็นขึ้นของสัตว์ร้ายแห่งสันตะปาปาด้วย
แต่การเป็นขึ้นแต่ละครั้งล้วนเป็นหัวข้อเฉพาะในพระวจนะพยากรณ์ของพระเจ้า ในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ.
2020 ขบวนการลาโอติเซียของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้กระทำอิทธิบาทกรรมด้วยการกบฏต่อพระบัญชา
ของพระคริสต์ซึ่งทรงห้ามการกำหนดเวลาใด ๆ ที่เลยพ้น ค.ศ. 1844.

แล้วได้ยินเสียงหนึ่งในรามาทห์ ซึ่งหมายถึงความเยอหยิ่งและการยกตนขึ้น ราเชล ซึ่งหมายถึงผู้เดินทางที่ดี
กำลังคร่ำครวญอยู่ เพราะโมเสสและเอลียาห์ไม่มีอยู่ และที่สำคัญยิ่งกว่านั้น
คือพวกเขาไม่อาจได้รับการปลอบโยนได้ พวกเขาไม่มีผู้ปลอบโยน
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระผู้ปลอบโยน
ซึ่งจะถูกส่งมาเมื่อเสียงในถิ่นทุรกันดารได้เริ่มขึ้นในเดือนกรกฎาคม ปี 2023.

สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนที่เวลาทดลองพระคุณจะสิ้นสุดลง และตามพระธรรมวิวรณ์
ก่อนที่เวลาทดลองพระคุณจะสิ้นสุดลงนั้น การสำแดงของพระเยซูคริสต์ถูกเปิดเผย
การเปิดเผยนั้นเองเป็นสิ่งที่ทำให้โมเสสและเอลียาห์เป็นขึ้นจากตาย ผู้ซึ่งก็คือราเชลด้วย คือผู้เดินทางที่ดี
ผู้ซึ่งเคยร้องไห้และคร่ำครวญเพื่อลูก ๆ ของตน และไม่อาจได้รับการปลอบประโลมได้
ความโศกเศร้าของนางกลับกลายเป็นความยินดีเมื่อลูกเหล่านั้นเป็นขึ้นจากตาย

และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าพเนกถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ไว้ เพราะวาระนั้นใกล้เข้ามาแล้ว
วิวรณ์ 22:10

โมเสสและเอลียาห์นอนตายอยู่ตามถนนหนทางแห่งโสโดมและอียิปต์ และเช่นเดียวกับพระคริสต์
คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะถูกเรียกให้ออกมาจากอียิปต์ เมื่อการรวบรวมเริ่มต้นขึ้นในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.
2023.

หมุดหมายเมสสิยาห์ประการที่หกคือการทรงเรียกออกจากอียิปต์ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

และท่านอยู่ที่นั่นจนถึงการสิ้นพระชนม์ของเฮโรด
เพื่อให้สำเร็จตามพระวจนะซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้โดยผู้เผยพระวจนะว่า
“เราได้เรียกบุตรของเราออกจากอียิปต์” มัทธิว 2:15

คำพยากรณ์

เมื่ออิสราเอลยังเป็นเด็ก เราก็รักเขา และเรียกบุตรของเราออกจากอียิปต์ โยเซยา 11:1

นอนตายอยู่บนถนนแห่งอียิปต์

แต่พระสุรเสียงจากถิ่นทุรกันดารได้ทรงเรียกหุบเขาแห่งกระดูกแห่งของเอเสเคียลให้กลับมีชีวิต
พระสุรเสียงนั้นได้เริ่มดังก้องขึ้นในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

และภายหลังสามวันครึ่ง พระวิญญาณแห่งชีวิตจากพระเจ้าได้เข้าสู่เขาทั้งสอง
และเขาทั้งสองก็ยืนขึ้นบนเท้าของตน และความหวาดกลัวยิ่งนักได้ครอบงำบรรดาผู้ที่เห็นเขาทั้งสองนั้น
และเขาทั้งสองได้ยินพระสุรเสียงอันดังจากสวรรค์ตรัสแก่เขาว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด”
แล้วเขาทั้งสองก็ขึ้นไปสู่สวรรค์ในเมฆ และบรรดาศัตรูของเขาทั้งสองก็มองดูเขา วิวรณ์ 11:11, 12

พระเจ้าทรงเรียกบุตรของพระองค์ออกจากอียิปต์ และพระองค์ทรงเรียกโมเสสออกจากอียิปต์ด้วยเช่นกัน
เพราะโมเสสในฐานะอัลฟา และพระเยซูในฐานะโอเมกา
เป็นตัวแทนของประสบการณ์ของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ร้องเพลงของโมเสสและของพระเมษโปดก

เพลงนั้นรวมถึงการทรงเรียกให้ออกจากอียิปต์ด้วย ในพระธรรมเอเสเคียล มีการนำเสนอไว้เป็นสองขั้นตอน ซึ่งได้ถูกแสดงเป็นแบบล่วงหน้าโดยสองขั้นตอนในการทรงสร้างอาดัม ขั้นแรก ร่างกายถูกสร้างขึ้น แล้วลมปราณแห่งชีวิตจึงถูกเป่าเข้าสู่ร่างกายนั้น และร่างกายนั้นจึงมีชีวิต ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด ขั้นแรกคือสิ่งที่พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จเข้าสู่ผู้ถูกประหาร และแล้วพวกเขาก็ยืนขึ้นบนเท้าของตน เมื่อพวกเขายืนขึ้น พวกเขาถือคอกงทัฬหของพระเจ้า สิ่งที่เป็นสื่อแห่งพระวิญญาณในบทที่สิบเอ็ดนั้น ได้รับการพรรณนาไว้โดยคำพยากรณ์ครั้งแรกของเอเสเคียล

เสียงในถิ่นทุรกันดารคือข่าวสารแห่งคำพยากรณ์ซึ่งมาพร้อมกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ หนังสือมหัศจรรย์ประกอบด้วยสิบสองบท ซึ่งเป็นโอเมกาของสิบสองบทในปฐมกาล อันเป็นพยานสองคนที่เป็นตัวแทนของพันธสัญญากับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน คนเหล่านั้นทั้งชายและหญิงได้รับการประทับตราไว้ในวันนั้นในความสัมพันธ์แห่งพระเจ้าที่รวมเข้ากับความเป็นมนุษย์ของพวกเขา และพวกเขากลายเป็นหมายสำคัญสำหรับคนงานในชั่วยามที่สิบเอ็ด

“พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการทรงทำให้โลกประจักษ์ในเรื่องบาป ในเรื่องความชอบธรรม และในเรื่องการพิพากษา โลกจะได้รับการตกแต่งขึ้นได้ก็โดยการเห็นบรรดาผู้ที่เชื่อความจริงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริง ดำเนินชีวิตตามหลักการอันสูงส่งและบริสุทธิ์ และสำแดงให้เห็นอย่างเด่นชัดและสูงส่งถึงเส้นแบ่งแยกระหว่างผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า กับผู้ที่เหยียบย่ำพระบัญญัติเหล่านั้นไว้ได้เท้าของตน การชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณเป็นเครื่องหมายแสดงความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีตราประทับของพระเจ้า กับผู้ที่ถือรักษาวันพักผ่อนอันปลอมแปลง เมื่อการทดสอบมาถึง จะปรากฏให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นคืออะไร นั่นคือการถือรักษาวันอาทิตย์ ผู้ที่เมื่อได้ยินความจริงแล้ว ยังยังคงถือว่าวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์อยู่ ย่อมมีลายมือชื่อของมนุษย์แห่งบาป ผู้ที่นั้นที่คิดจะเปลี่ยนแปลงกาลเวลาและธรรมบัญญัติ” Bible Training School, December 1, 1903.

ธงสัญลักษณ์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน เมื่อพวกเขาถูกเรียกขึ้นสู่สวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ดนั้น ก่อนอื่นพวกเขาถูกเรียกให้ออกมาจากอียิปต์ ซึ่งเป็นสถานที่ที่พวกเขาถูกประหารเสียก่อน เสียงหนึ่งจากถิ่นทุรกันดารร้องเรียกพวกเขาให้ออกมาจากอียิปต์ เพื่อให้พวกเขาเป็นหมายสำคัญสำหรับคนงานชั่วโมงที่สิบเอ็ด การเป็นขึ้นจากตายของพวกเขาในปี 2024 ยังถูกนำเสนอว่าเป็นการบังเกิดด้วย และเป็นการตื่นขึ้นด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากำลังซีถึงภาพเปรียบเทียบใด ในแง่ของการบังเกิดนั้น พวกเขาคือผู้ที่ทำให้คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นสำเร็จครบถ้วน และในความหมายนี้ การบังเกิดของพวกเขาเป็นการบังเกิดจากพรหมจารี และพวกเขาถือหมายสำคัญนั้น

หมุดหมายเมสสิยาห์ประการที่เจ็ดคือปี 2024

เหตุการณ์ทั้งปวงนี้ได้บังเกิดขึ้น เพื่อให้สำเร็จตามพระวจนะซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้โดยผู้เผยพระวจนะว่า “ดูเถิด หญิงพรหมจารีจะทรงครรภ์และจะประสูติบุตรชายคนหนึ่ง และเขาทั้งหลายจะเรียกพระนามของท่านว่า อิมมานูเอล” ซึ่งแปลว่า “พระเจ้าทรงสถิตกับเรา” มัทธิว 1:22, 23

คำพยากรณ์

ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญแก่ท่านทั้งหลายด้วยพระองค์เอง ดูเถิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล อิสยาห์ 7:14

มีหมายสำคัญต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์ของโมเสสและพระคริสต์ เช่นเดียวกับที่มีในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรต์ ในวาระสุดท้าย วัตถุประสงค์แบบเลาตีเซียจะเสาะหาเครื่องหมายสำคัญ และเครื่องหมายเพียงประการเดียวของพวกเขาก็คือหมายสำคัญของโยนาห์ อีกทั้งยังมีหมายสำคัญสำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการเป็นขึ้นจากตายในปี 2024 ด้วย หมายสำคัญของพวกเขาคือ “เจ็ดเท่า” แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก

และนี่จะเป็นหมายสำคัญแก่ท่านทั้งหลายว่า ในปีนี้ท่านจะได้กินสิ่งทิ้งอกขึ้นเอง และในปีที่สองนั้นจะได้กินสิ่งทิ้งอกขึ้นจากสิ่งเดียวกัน และในปีที่สามจงหว่านและเกี่ยว และปลูกสวนองุ่น และกินผลของมัน และคนที่เหลืออยู่ซึ่งรอดพ้นแห่งพงศ์พันธุ์ยูดาห์จะหยั่งรากลงลึกอีกครั้งหนึ่ง และเกิดผลขึ้นเบื้องบน เพราะจากเยรูซาเล็มจะมีคนที่เหลืออยู่กลุ่มหนึ่งออกมา และมีผู้ที่รอดพ้นออกมาจากภูเขาไซออน: ความร่ำร้อนแห่งพระยาห์เวห์จะกระทำการนี้ 2 พงศ์กษัตริย์ 19:29-31

และถ้าท่านทั้งหลายจะกล่าวว่า เราจะกินอะไรในปีที่เจ็ด? ดูกิจิต เราจะไม่หว่านพืช และจะไม่เก็บผลผลิตของเราเลย: แล้วเราจะบัญชาพรของเราเหนือท่านทั้งหลายในปีที่หก และปีนั้นจะเกิดผลพอสำหรับสามปี และท่านทั้งหลายจะหว่านพืชในปีที่แปด และยังคงได้กินผลเก่ายุจนถึงปีที่เก้า; จนกว่าผลของปีนั้นจะออกมา ท่านทั้งหลายจะได้กินเสบียงเก่ายุ เลวีนิติ 25:20-22

บรรดาผู้ที่รอดพ้นนั้น ยังได้รับการพรรณนาไว้ว่าเป็นผู้ถูกขับไล่แห่งอิสราเอลด้วย และพวกเขาถูกขับไล่ออกไปโดยพี่น้องของตนผู้เกลียดชังพวกเขา พี่น้องของพวกเขาขับไล่พวกเขาออกไป เพราะเกลียดชังพวกเขา เนื่องจากไม่อาจโต้แย้งความจริงเรื่องเสบาโตซึ่งแสดงไว้โดย “เจ็ดครั้ง” ของโมเสสได้

พระยาห์เวห์ทรงสถาปนาเยรูซาเล็มขึ้น

พระองค์ทรงรวบรวมบรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากอิสราเอลเข้าด้วยกัน สดุดี 147:2

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเริ่มรวบรวมชนที่เหลืออยู่ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 และชนที่เหลืออยู่นั้นคือ “ผู้ถูกขับไล่” ของอิสราเอล ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

พระองค์ได้ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ขึ้นเป็นครั้งที่สองเพื่อรวบรวมผู้ถูกขับไล่ของพระองค์

พระองค์ได้ทรงยกพระหัตถ์ของพระองค์ขึ้นเป็นครั้งที่สองในปี ค.ศ. 1849

ล่วงหน้าก่อนความสว่างโอเมกาของโมเสสเจ็ดกาลเวลาในปี ค.ศ. 1856 ความสว่างอัลฟาได้รับการเป็นตัวแทน โดยการค้นพบเชิงพยากรณ์ครั้งแรกของมิลเลอร์—เจ็ดกาลเวลาของโมเสส

และในวันนั้น จะมีรากจากเจสซี ผู้ซึ่งจะยืนเป็นธงสัญญาณแก่ชนชาติทั้งหลาย

บรรดาประชาชาติจะแสวงหาท่าน และที่พำนักของท่านจะรุ่งโรจน์ และในวันนั้นจะบังเกิดขึ้นว่า

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยืนพระหัตถ์อีกเป็นครั้งที่สอง

เพื่อทรงกอบกู้คนที่เหลืออยู่แห่งประชากรของพระองค์ ซึ่งยังเหลืออยู่นั้น จากอัสซีเรีย และจากอียิปต์

และจากบิธโรส และจากคูช และจากเอลาม และจากชินาร์ และจากฮามัท และจากหมู่เกาะแห่งทะเล

และพระองค์จะทรงตั้งธงสัญญาณขึ้นสำหรับบรรดาประชาชาติ

และจะทรงรวบรวมบรรดาผู้ถูกขับไล่แห่งอิสราเอล

และทรงรวบรวมบรรดาผู้กระจัดกระจายแห่งยูดาห์จากสุดปลายทั้งสี่ของแผ่นดินโลก อิสยาห์ 11:10-12

เมื่อบรรดาผู้ถูกขับไล่ได้รับการยกขึ้นให้เป็นหมายสำคัญแล้ว พวกเขาจะรวบรวมคนงานชาวโม่งที่ลึบเอ็ด ซึ่ง “อาจได้รับการเตือนสติโดยการมองเห็นเท่านั้น” ถึง “ความแตกต่างระหว่างบรรดาผู้ที่มีตราประทับของพระเจ้า กับบรรดาผู้ที่ถือรักร้าวพันกึ่งเป็นของปลอม” หมายสำคัญสำหรับคนงานชาวโม่งที่ลึบเอ็ดคือบรรดาผู้ถูกขับไล่

และหมายสำคัญของบรรดาผู้ถูกขับไล่นั้น คือปริศนาแห่งการกิน "ปี่ของทิ้งอกขึ้นเอง และปี่ที่สองของทิ้งอกจากสิ่งเดียวกันนั้น และในปีที่สาม เจ้าจหวานและเก็บเกี่ยว และปลูกสวนองุ่น และกินผลของมัน"

ปริศนาของข้อความตอนนี้คือ ข้อความตอนนี้เป็นภาพแทนของ "เจ็ดวาระ" ในเลวีนิติ บทที่ยีสบห้ำและยีสบหก สะบาโตแห่งการพักของแผ่นดินเป็นองค์ประกอบหนึ่งของพันธสัญญา ซึ่งชี้ให้เห็นทั้งพระพรหรือคำสาปแช่ง อันเป็นผลจากการถือรักษาหรือการปฏิเสธการพักในปีที่เจ็ดสำหรับแผ่นดินแห่งพระสัญญา เครื่องหมายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของพระสัญญาสามประการแห่งพันธสัญญา ซึ่งมีสะบาโตแห่งแผ่นดินในปีที่เจ็ดเป็นภาพแทน ความจริงพื้นฐานของ "เจ็ดวาระ" ชี้ให้เห็นองค์ประกอบหนึ่งในสามประการของพันธสัญญา ซึ่งทรงสัญญาถึงหัวใจและจิตใจใหม่ ทั้งกายใหม่ด้วย และแผ่นดินสำหรับอยู่อาศัยด้วย

วันสะบาโตวันที่เจ็ดเป็นหมายสำคัญระหว่างพระเจ้ากับประชากรของพระองค์ แต่วันสะบาโตวันที่เจ็ดนั้นยังเป็นที่แทนของความรับผิดชอบตามพันธสัญญาที่ประทานแก่อิสราเอลโบราณด้วย พวกเขาจะต้องเป็นผู้พิทักษ์ เป็นผู้รักษาฝากแห่งพระบัญญัติสิบประการ ซิสเตอร์ไวท์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า อิสราเอลสมัยใหม่ในปี 1844 ซึ่งสอดคล้องกับอิสราเอลโบราณ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้รักษาฝากไม่เพียงแต่พระบัญญัติสิบประการเท่านั้น แต่รวมถึงพระวาระแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้าด้วย

"พระเจ้าทรงเรียกคริสตจักรของพระองค์ในยุคนี้นี้ ดังที่พระองค์ได้ทรงเรียกอิสราเอลโบราณ ให้ยื่นหยัดเป็นความสว่างในแผ่นดินโลก โดยด้วยเครื่องมืออันทรงฤทธิ์แห่งความจริง คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม พระองค์ได้ทรงแยกพวกเขาออกจากคริสตจักรทั้งหลายและออกจากโลก เพื่อนำพวกเขาเข้าสู่ความใกล้ชิดอันศักดิ์สิทธิ์กับพระองค์เอง พระองค์ได้ทรงกระทำให้พวกเขาเป็นผู้พิทักษ์รักษาพระราชบัญญัติของพระองค์ และได้ทรงมอบความจริงยิ่งใหญ่แห่งคำพยากรณ์สำหรับกาลเวลานี้แก่พวกเขา เช่นเดียวกับบรรดาพระดาร์สันศักดิ์สิทธิ์ที่ได้ทรงมอบไว้แก่อิสราเอลโบราณ สิ่งเหล่านี้เป็นความไว้วางใจอันศักดิ์สิทธิ์ที่จะต้องถูกประกาศแก่โลก ทูตสวรรค์ทั้งสามแห่งพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 14 เป็นภาพแทนของประชากรผู้รับเอาความสว่างแห่งข่าวสารของพระเจ้า และออกไปในฐานะตัวแทนของพระองค์ เพื่อเปล่งเสียงคำเตือนไปทั่วทุกสารทิศของพิภพ" Testimonies, volume 5, 455.

พระบัญญัติสิบประการถูกแทนด้วยหมายสำคัญแห่งสะบาโตวันที่เจ็ด และกฎแห่งคำพยากรณ์ถูกแทนด้วยสะบาโตปีที่เจ็ด แอดเวนติสต์วันที่เจ็ดฝ่ายเลาตีเซียจะต้องอับอายขายหน้าอย่างยิ่งเมื่อพวกเขาละทิ้งจุดยืนและเริ่มนมัสการดวงอาทิตย์ แต่พระบัญญัติเรื่องสะบาโตซึ่งพวกเขาปฏิเสธก่อนเป็นอันดับแรกนั้น คือ "เจ็ดเท่า" ของโมเสส

เพื่อจะพิชิตแผ่นดินแห่งพระสัญญา ประชากรของพระเจ้าจำต้องเข้าใจและยึดมั่นไว้ไม่เพียงแต่สะบาโตวันที่เจ็ดเท่านั้น หากรวมถึงสะบาโตปีที่เจ็ดด้วย ฮัดเวนติสต์แบบเลาตีเซียไม่อาจหักล้างความจริงตามพระคัมภีร์ข้อนี้ได้ แม้พวกเขาจะปกปิดมันไว้ด้วยคำมั่วสาก็ตาม นี่คือการแห่งความซึ้งของพวกเขา ซึ่งนำพวกเขาให้ขับไล่อิสราเอลผู้ที่จะเป็นธงสัญญาออกไป

"คนส่วนใหญ่ในครอบครัวฝ่ายบิดาของข้าพเจ้าเป็นผู้เชื่ออย่างเต็มที่ในการเสด็จมาของพระองค์ และเนื่องจากการเป็นพยานถึงหลักคำสอนอันรุ่งโรจน์นี้ พวกเราจำนวนเจ็ดคนจึงถูกขับออกจากคริสตจักรเมธอดิสต์ในคราวเดียวกัน ในเวลานั้น

ถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะเป็นสิ่งล้ำค่ายิ่งสำหรับพวกเรา: 'พี่น้องของเจ้าที่เกลียดชังเจ้าที่ขับไล่เจ้าออกไปเพราะเห็นแก่นามของเรา ได้กล่าวว่า ให้พระยาห์เวห์ทรงได้รับพระสิริเกิด; แต่พระองค์จะทรงปรากฏเพื่อความชื่นบานของเจ้า และเขาทั้งหลายจะต้องอับอาย' อิสยาห์ 66:5."

"นับตั้งแต่เวลานี้ไปจนถึงเดือนธันวาคม ค.ศ. 1844 ความชื่นชมยินดี การทดลอง และความผิดหวังของข้าพเจ้า ก็เป็นเช่นเดียวกับของบรรดาสหายแอ็ดเวนติสต์ที่รักของข้าพเจ้าซึ่งอยู่รอบข้าง ในเวลานั้นข้าพเจ้าได้ไปเยี่ยมพี่น้องสตรีแอ็ดเวนติสต์ผู้หนึ่งของเรา และในตอนเช้า พวกเราได้คุกเขาลงรอบแท่นบูชาประจำครอบครัว หาใช่โอกาสอันเร้าอารมณ์ไม่ และมีพวกเรายู่เพียงห้าคนเท่านั้น ล้วนเป็นสตรีทั้งหมด ขณะเมื่อข้าพเจ้ากำลังอธิษฐานอยู่ ฤทธานภาพของพระเจ้าได้เสด็จมาเหนือข้าพเจ้าอย่างที่ยังไม่เคยรู้สึกมาก่อน ข้าพเจ้าถูกห่อหุ้มอยู่ในนิมิตแห่งพระสิริของพระเจ้า และดูประหนึ่งว่ากำลังลอยสูงขึ้นจากแผ่นดินโลกมากขึ้นทุกที และได้เห็นบางสิ่งเกี่ยวกับการเดินทางของชนชาติแอ็ดเวนติสต์ไปสู่นครบริสุทธิ ดังจะบรรยายไว้ข้างล่างนี้" Early Writings, 13.

นิมิตแรกของเอลเลน ไวท์ ได้ประทานแก่เธอเมื่อสตรีห้าคน (เป็นตัวแทนของหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาห้าคน) ได้มาชุมนุมกัน ภายหลังที่พวกเธอถูกพี่น้องของตนซึ่งเกลียดชังพวกเธอขับไล่ออกไป พวกเขาเกลียดชังพวกเธอเพราะหลักคำสอนเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สอง ดังนั้นจึงเป็นภาพต้นแบบของผู้ถูกขับไล่ในยุคสุดท้าย

"ข้าพเจ้าเห็นว่าคริสตจักรแต่เพียงในนามและแอ็ดเวนติสต์แต่เพียงในนามจะทรยศต่อพวกเราแก่ชาวคาทอลิก ดังเช่นยูดาส เพื่อให้ได้มาซึ่งอิทธิพลของพวกเราสำหรับใช้ต่อต้านสังฆกรรม ในเวลานั้น ธรรมิกชนจะเป็นชนชาติที่คลุมเครือ เป็นที่รู้จักของชาวคาทอลิกเพียงน้อยนิด; แต่บรรดาคริสตจักรและแอ็ดเวนติสต์แต่เพียงในนามซึ่งรู้ถึงความเชื่อและธรรมเนียมของพวกเรา (เพราะพวกเขาเกลียดชังพวกเราเนื่องด้วยเรื่องวันสะบาโต เพราะพวกเขาไม่อาจหักล้างได้) จะทรยศต่อธรรมิกชนและรายงานพวกเขาแก่ชาวคาทอลิกว่าเป็นผู้ที่ไม่ยอมถือปฏิบัติตามสถาบันต่าง ๆ ของประชาชน; กล่าวคือ ว่าพวกเขาก็รักวันสะบาโตและไม่ถือปฏิบัติตามวันอาทิตย์"

"แล้วพวกคาทอลิกจะยุยงให้พวกโปรเตสแตนต์ดำเนินการต่อไป และออกกฤษฎีกาว่า บรรดาผู้ที่ไม่ยอมถือรักษาวันแรกของสัปดาห์แทนวันที่เจ็ดจะต้องถูกประหารชีวิต และพวกคาทอลิกซึ่งมีจำนวนมากจะยืนอยู่เคียงข้างพวกโปรเตสแตนต์ พวกคาทอลิกจะมอบอำนาจของตนแก่รูปสัตว์ร้าย และพวกโปรเตสแตนต์จะกระทำเหมือนดังที่มารดาของตนได้กระทำมาก่อนพวกเขา เพื่อทำลายธรรมิกชน แต่ก่อนที่กฤษฎีกาของพวกเขาก่อให้เกิดผลหรือสัมฤทธิ์ผล ธรรมิกชนจะได้รับการช่วยกู้โดยพระสุรเสียงของพระเจ้า" Spalding and Magan, 1, 2.

พวก "แอ็ดเวนติสต์แต่เพียงในนาม" (กล่าวคือ เป็นเพียงตามชื่อเท่านั้น) "เช่นเดียวกับยูดาส จะทรยศพวกเราแก่ชาวคาทอลิก" พวกเขากระทำเช่นนั้นเพราะว่า "พวกเขาเกลียดชัง" บรรดาผู้ถูกขับไล่ "เนื่องด้วยเรื่องวันสะบาโต" แอ็ดเวนติสต์แต่เพียงในนามอ้างตนว่าถือรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ด ดังนั้น วันสะบาโตที่อ้างถึงย่อมไม่อาจเป็นวันสะบาโตนี้ได้ พวกเขาเกลียดชังบรรดาผู้ถูกขับไล่ เพราะพวกเขารู้ว่าตนไม่อาจหักล้างความจริงอันเป็นรากฐานเรื่อง "เจ็ดเวลา" ของโมเสส ซึ่งเป็นความเข้าใจชั้นอัลฟาของเอลิยาห์ในบุคคลของวิลเลียม มิลเลอร์.

"พระเจ้ามิได้ประทานข่าวสารใหม่แก่เรา เราจะต้องประกาศข่าวสารนั้นซึ่งในปี 1843 และ 1844 ได้นำเราออกมาจากคริสตจักรอื่นทั้งหลาย" Review and Herald, January 19, 1905.

“ข่าวสารทั้งปวงที่ได้ประทานไว้ตั้งแต่ปี 1840–1844 จะต้องถูกนำเสนอด้วยฤทธิ์เดชในบัดนี้ เพราะมีผู้คนเป็นอันมากที่ได้สูญเสียจตุณของตนไป ข่าวสารเหล่านี้จะต้องไปถึงคริสตจักรทั้งปวง” Manuscript Releases, เล่ม 21, 437.

“บรรดาความจริงที่เราได้รับในปี 1841, '42, '43, และ '44 บัดนี้จะต้องได้รับการศึกษาและการประกาศ” Manuscript Releases, เล่ม 15, 371.

“คำเตือนได้มาถึงแล้ว: จะต้องไม่ยอมให้สิ่งใดเข้ามาที่จะรบกวนรากฐานแห่งความเชื่อซึ่งเราได้ก่อสร้างอยู่บนนั้นนับตั้งแต่ข่าวสารได้มาถึงในปี 1842, 1843, และ 1844 ข้าพเจ้าอยู่ในข่าวสารนี้ และตั้งแต่นั้นมา ข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ต่อหน้าชาวโลก ซื่อสัตย์ต่อความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่เรา เรามีได้ตั้งใจจะยกเท้าของเราออกจากฐานที่มั่นคงซึ่งเท้าของเราได้ถูกวางไว้ ขณะที่วันแล้ววันเล่าเราได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยคำอธิษฐานอย่างจริงจัง แสวงหาความสว่าง ทานคิดหรือว่าข้าพเจ้าจะละทิ้งความสว่างที่พระเจ้าได้ประทานแก่ข้าพเจ้าได้? ความสว่างนั้นจะต้องเป็นดวงพระศิลาแห่งยุคสมัยทั้งหลาย มันได้ทรงนำข้าพเจ้ามาตลอดนับตั้งแต่วันที่ได้ประทานมันมา” Review and Herald, April 14, 1903.

ยูดาสมิใช่สัญลักษณ์ของสภาแซนเฮดรินซึ่งประกอบด้วยพวกสะดูสีและพวกฟาริสี ยูดาสเป็นหนึ่งในสาวกทั้งสิบสอง เขาเป็นคนหนึ่งในเจ้าสาวแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระคริสต์กำลังจะทรงอภิเษกด้วยในวันเพ็นเทคอสต์ การทรยศต่อบรรดาผู้ถูกทอดทิ้งนั้นมาจากยูดาส คือคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสฝ่ายเลาดีเซีย พวกเขาถูกนำเสนอด้วยสัญลักษณ์หลายประการ เช่น พวกเลวีซึ่งถูกปฏิเสธโดยทูตแห่งพันธสัญญาในมาลาคิบทที่สาม พวกเลวีถูกแยกออกในการชำระล้างครั้งนั้น และจำนวนของพวกเขาคือ 25 ไม่ว่าจะซื่อสัตย์หรือไม่ซื่อสัตย์ พวกเลวีถูกชำระให้บริสุทธิ์ล่วงหน้าก่อนที่จะถูกยกขึ้นกลายเป็นเครื่องบูชา ดังเช่นในกาลก่อน ๆ

และท่านจะนั่งอย่างผู้ถูกลงและชำระเงินให้บริสุทธิ์ และท่านจะชำระบุตรทั้งหลายของเลวี และชำระพวกเขาให้หมดมลทินดังทองคำและเงิน เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้นำเครื่องบูชามาถวายแด่พระยาห์เวห์ด้วยความชอบธรรม แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแด่พระยาห์เวห์ ดังในกาลก่อน และตั้งในปีเดือนแต่ก่อน มาลาคิ 3:3, 4

คนเลวีทั้งหลายเป็นเครื่องบูชา เพราะพวกเขาสะท้อนพระลักษณะของพระคริสต์อย่างสมบูรณ์ ผู้ทรงเป็นเครื่องบูชาอันยิ่งใหญ่ และเมื่อคนเลวียี่สิบห้าคนนั้นถูกยกขึ้นเป็นเครื่องบูชา คนเลวีปลอมยี่สิบห้าคนก็กำลังก้มกราบดวงอาทิตย์อยู่ในเอเสเคียล 8

ยูดาสมิได้เป็นเพียงตัวแทนของคนเลวีชั่วร้ายเท่านั้น แต่เขายังเป็นปุโรหิตชั่วร้ายผู้ซึ่งได้รับการเตรียมไว้เป็นเวลาสามสิบปี ดังที่แสดงโดยเงินสามสิบเหรียญของยูดาสด้วย

ครั้นแล้วยูดาส ผู้ได้ทรยศพระองค์นั้น เมื่อเห็นว่าพระองค์ทรงถูกพิพากษาลงโทษแล้ว ก็เกิดความเสียใจ และนำเงินสามสิบเหรียญนั้นกลับไปคืนแก่พวกมหาปุโรหิตและพวกผู้ใหญ่ กล่าวหาว่า “ข้าพเจ้าได้ทำบาปแล้ว ที่ได้ทรยศต่อโลหิตอันบริสุทธิ์” แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า “นั่นเป็นเรื่องอะไรของเรา? เจ้าจงรับผิดชอบเอาเองเถิด” แล้วยูดาสก็โยนเงินเหรียญเหล่านั้นลงในพระวิหาร แล้วจากไป และไปผูกคอตาย มัทธิว 27:3–5

เงินสามสิบเหรียญที่ยูดาสโยนทิ้งนั้น เป็นสัญลักษณ์ถึงทูตแห่งพันธสัญญาผู้ทรงขับออก (ชำระ) ซีโลหะ (เงินปลอม) ในมาลาคิบทที่สาม ปุโรหิตชั่วร้ายนั้นถูกแทนไว้โดยการกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาบิราม และบรรดากบฏแห่งปี 1888 ปุโรหิตชั่วร้ายถูกกลืนกินเมื่อสหรัฐอเมริกา คือสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน

อ้าปากของมันออก แล้วไฟก็ทำลายบรรดาผู้ติดตามของพวกเขา
ในระหว่างการหลังพระวิญญาณปลายน้อยอย่างเต็มบริบูรณ์ ซึ่งเริ่มต้นขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์

การประสูติจากหญิงพรหมจารีในฐานะหมายสำคัญในสมัยของพระคริสต์
เป็นตัวแทนของหมายสำคัญแห่งหญิงพรหมจารีที่มีปัญหาในวาระสุดท้าย ในช่วงเวลานั้น สภาแซนเฮดริน
คือคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสต์แห่งเลาตีเซีย จะเสาะหาหมายสำคัญ
แต่จะไม่สามารถเห็นหมายสำคัญเพียงประการเดียวที่ประทานแก่เลาตีเซียได้ หมายสำคัญสำหรับชนหมู่มาก
คือคองงานชั่วโมงที่สิบเอ็ด
คือการได้เห็นชายและหญิงรักษาวินัยสะบาโตวันที่เจ็ดในช่วงเวลาแห่งการทดสอบของกฎหมายวันอาทิตย์
หมายสำคัญของคนที่เหลืออยู่ในการโต้แย้งของพวกเขากับชนแห่งพันธสัญญาเดิม คือวันสะบาโตปีที่เจ็ด
ซึ่งเป็นตัวแทนของรากฐานแห่งแอดเวนติสต์
อันได้รับการระบุว่า เป็นเสาหลักศูนย์กลางของตารางศกดิ์สิทธิ์ทั้งสองของฮาบากุก
หมายสำคัญที่ประทานแก่แอดเวนติสต์แห่งเลาตีเซีย คือหมายสำคัญของโยนาห์
ซึ่งได้รับการกล่าวถึงในบทสนทนาระหว่างพระคริสต์กับเปโตร

เมื่อพระเยซูเสด็จมายังเขตแดนเมืองซีซารียาฟิลิปปี พระองค์ตรัสถามเหล่าสาวกของพระองค์ว่า
“คนทั้งหลายกล่าวว่าเราบุตรมนุษย์เป็นผู้ใด” เขาทั้งหลายทูลว่า “บางคนว่าเป็นยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา
บางคนว่าเป็นเอลียาห์ และคนอื่น ๆ ว่าเป็นเยเรมีย์ หรือเป็นคนหนึ่งในบรรดาผู้พยากรณ์”
พระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “แต่พวกท่านเล่าว่าเราเป็นผู้ใด”

ซีโมนเปโตรทูลตอบว่า “พระองค์ทรงเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”
และพระเยซูตรัสตอบเขาวา “ซีโมน บารโยนาเอ๋ย ท่านเป็นสุข
เพราะว่าเนื้อหนังและโลหิตมิได้สำแดงสิ่งนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ทรงสำแดง
และเรากล่าวแก่ท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้
และประตูแห่งนรกจะมีชัยเหนือคริสตจักรนั้นหาไม่ ได้ และเราจะมอบกุญแจแห่งอาณาจักรสวรรค์แก่ท่าน
และสิ่งใดก็ตามที่ท่านจะผูกมัดไว้บนแผ่นดินโลก สิ่งนั้นก็จะถูกผูกมัดไว้ในสวรรค์
และสิ่งใดก็ตามที่ท่านจะปล่อยไว้ในแผ่นดินโลก สิ่งนั้นก็จะถูกปล่อยไว้ในสวรรค์”

แล้วพระองค์ทรงกำชับเหล่าสาวกของพระองค์มิให้บอกผู้ใดว่า พระองค์คือพระเยซูคริสต์ มัทธิว 16:13-20

หมายสำคัญสำหรับสภาแซนเฮดริน และฉะนั้น สำหรับแอดเวนติสต์ด้วย คือหมายสำคัญของโยนาห์ ซีโมน
บารโยนา ถูกนำเข้าสู่ข้อความตอนนี้ในฐานะสัญลักษณ์ของมนุษย์แห่งพันธสัญญา
เพราะชื่อของเขากำลังจะถูกเปลี่ยน ชื่อของอับรามถูกเปลี่ยนเมื่อมีการทำพันธสัญญา
ชื่อของซาอูลถูกเปลี่ยนเป็นเปาโล ชื่อของยาโคบถูกเปลี่ยนเป็นอิสราเอล พยานทั้งสามนี้ยืนยันว่า
เมื่อชื่อของบุคคลในพระคัมภีร์ถูกเปลี่ยน เขาย่อมเป็นตัวแทนของมนุษย์แห่งพันธสัญญา
และด้วยเหตุนี้จึงเป็นแบบอย่างของประชากรแห่งพันธสัญญากลุ่มสุดท้าย คือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
พยานทั้งสามนี้ยืนยันด้วยว่า ชื่อของมนุษย์แห่งพันธสัญญาเป็นตัวแทนของสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ที่เกี่ยวข้อง
กับบุคคลผู้ซึ่งชื่อได้ถูกเปลี่ยน ซาอูลหมายถึง “ผู้ที่ถูกเลือกสรร”
เพราะเขาได้รับการเลือกสรรให้นำชาวประเสริฐไปยังคนต่างชาติ ชื่อของเขาถูกเปลี่ยนเป็นเปาโล
ซึ่งหมายถึงเล็กน้อย เพราะในสายตาของตนเอง เขาเป็นคนเล็กน้อยที่สุดในหมู่อัครทูตทั้งหลาย
เนื่องจากเขาได้ชมเห็นคริสตจักรของพระเจ้า ยาโคบ ผู้แย่งชิง
ถูกเปลี่ยนทั้งในด้านชื่อและประสบการณ์ให้เป็นผู้มีชัยชนะ ตามความหมายของคำว่าอิสราเอล
ชื่อของเปโตรคือซีโมน ซึ่งหมายถึงผู้ที่ไต่ยีน และบารโยนา ซึ่งหมายถึงบุตรของโยนาห์

เปโตรเป็นตัวแทนของชนชั่วอายุสุดท้ายของโยนาห์ เพราะท่านเป็นบุตรของโยนาห์ โยนาห์มีความหมายว่า “นกพิราบ” และซีโมนคือผู้ที่ได้ยินข่าวสารของนกพิราบ และซีโมนบารโยนาได้ยินข่าวสารแห่งการเจิมของพระเยซู เมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมาและทรงเป็นพระเยซูคริสต์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาในลักษณะของนกพิราบ ข่าวสารของโยนาห์คือข่าวสารของนกพิราบ ซึ่งเป็นภาพแทนของการเจิมพระเยซูด้วยฤทธิ์เดช ณ การรับบัพติศมาของพระองค์ ข่าวสารของโยนาห์ถูกสำแดงเป็นภาพโดยที่โยนาห์อยู่ในท้องปลาสามวัน สามวันนั้นคือสามวันตั้งแต่ปีศาจจนถึงเทศกาลผลแรก ซึ่งมีพระคริสต์ทรงรับบัพติศมาและเวลาที่โยนาห์อยู่ในท้องปลาเป็นแบบอย่างล่วงหน้าไว้

หมายสำคัญของโยนาห์คือหมายสำคัญแห่งการเจิมของพระคริสต์ในการรับบัพติศมาของพระองค์ ซึ่งเป็นแบบอย่างของการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดในวันที่ 9/11 วันที่ 9/11 ได้เริ่มกระบวนการทดสอบสามชั้น ดังที่ปรากฏเป็นสัญลักษณ์โดยสามวันของโยนาห์ สามชั้นนั้นยังได้รับการแสดงให้เห็นในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ด้วย วันที่ 11 สิงหาคม 1840 เป็นเครื่องหมายของการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง วันที่ 19 เมษายน 1844 เป็นการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และวันที่ 22 ตุลาคม 1844 เป็นการทดสอบครั้งที่สาม สามชั้นนั้นเป็นตัวแทนของวันที่ 9/11 วันที่ 18 กรกฎาคม 2020 และกฎหมายวันอาทิตย์

ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ โยนาห์ถูกปล่อยออกจากปากของปลา ตรงจุดเดียวกับที่พระคริสต์ทรงคายเมืองเลาดีเซียออกจากพระโอษฐ์ของพระองค์ ซึ่งก็คือตรงจุดเดียวกับที่ลาแห่งบาลาอัมอำปากและกล่าวถ้อยคำ ซึ่งก็คือตรงจุดเดียวกับที่เศคาริยาห์บิดาของยอห์นผู้ให้บัพติศมา กล่าวถ้อยคำ และยังเป็นจุดเดียวกับที่สหรัฐอเมริกาพูดอย่างพยานาคด้วย จากนั้นโยนาห์จึงประกาศคำเตือนสุดท้ายแก่โลก ในฐานะสัญลักษณ์ของบรรดาผู้ที่ได้ฟื้นคืนชีพพร้อมกับโมเสสและเอเลียห์ในปี 2024 วิญญาณเหล่านั้นได้ตายในถนนหนทางแห่งโซโดมและอียิปต์ และภายหลังจากนั้นก็ฟื้นคืนชีพขึ้นเป็นกองทัพอันทรงอำนาจของเอเสเคียล เมื่อพวกเขาฟื้นคืนชีพ พวกเขากลายเป็นหมายสำคัญของโยนาห์ เพราะเขาเป็นตัวแทนของบรรดาผู้ที่ได้ตายและฟื้นคืนชีพขึ้นเพื่อประกาศข่าวสารสุดท้ายแก่นีละเวห์ โยนาห์ในท้องปลาใหญ่ ดาเนียลในถ้ำสิงโต ยอห์นในหม้อน้ำมันเดือด เป็นภาพแทนของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ซึ่งได้ประสบกับความตายและการฟื้นคืนชีพเชิงสัญลักษณ์ การเจิมในเหตุการณ์ 9/11 จนถึงการฟื้นคืนชีพของกองทัพอันทรงอำนาจของเอเสเคียล เป็นภาพแทนของบัพติศมาของพระคริสต์จนถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

พวกฟาริสีและพวกสะดูสีก็พากันมาหาพระองค์ และเพื่อทดลองพระองค์จึงทูลขอให้พระองค์ทรงสำแดงหมายสำคัญจากสวรรค์แก่พวกตน พระองค์จึงตรัสตอบพวกเขาว่า “เมื่อถึงเวลาเย็น พวกท่านกล่าวว่า อากาศจะปลอดโปร่ง เพราะท้องฟ้าแดง และในเวลาเช้า กล่าวว่า วันนี้อากาศจะเลวร้าย เพราะท้องฟ้าแดงและหม่นมืด โอ คนหน้าซื่อใจคดเอ๋ย พวกท่านสามารถพิจารณาลักษณะของท้องฟ้าได้ แต่ไม่สามารถพิจารณาหมายสำคัญแห่งยุคสมัยได้หรือ? ชั่วอายุคนที่ชั่วร้ายและล่องประเวณีแสวงหาหมายสำคัญ แต่จะไม่มีหมายสำคัญใดประทานแก่คนชั่วอายุนี้ เว้นแต่หมายสำคัญของโยนาห์ผู้เผยพระวจนะ” แล้วพระองค์ก็ทรงละพวกเขาเสียและเสด็จจากไป มัทธิ 16:1-4

การอัศจรรย์อันเป็นยอดมงกุฏคือการเป็นขึ้นมาจากตายของลาซารัส

“ในการที่พระคริสต์ทรงชะลอที่จะเสด็จมาหาลาซารุสนั้น พระองค์ทรงมีพระประสงค์แห่งพระเมตตาต่อผู้ที่ยังมิได้รับพระองค์ พระองค์ทรงรออยู่ เพื่อว่า โดยการทรงปลุกลาซารุสขึ้นจากความตาย พระองค์จะได้ประทานหลักฐานอีกประการหนึ่งแก่ประชากรของพระองค์ผู้ต้อตั้งและไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็น ‘การเป็นขึ้นจากตาย และชีวิต’ อย่างแท้จริง พระองค์มีทรงเติมพระทัยที่จะทรงละทิ้งความหวังทั้งสิ้นสำหรับประชากรนั้น คือบรรดาแกะที่ยากไร้และหลงทางแห่งวงศ์วานอิสราเอล พระทัยของพระองค์แทบแตกสลายเพราะการไม่ยอมกลับใจของพวกเขา ด้วยพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงมุ่งหมายที่จะประทานหลักฐานอีกครั้งหนึ่งแก่พวกเขาว่า พระองค์ทรงเป็นผู้ฟื้นฟู เป็นองค์ผู้เดียวผู้ทรงสามารถนำชีวิตและความเป็นอมตะมาให้ปรากฏแจ้งได้ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นหลักฐานที่บรรดาปุโรหิตไม่อาจบิดเบือนความหมายได้ นี่คือเหตุแห่งการที่พระองค์ทรงชะลอการเสด็จไปยังเบธานี อัครรย์อันยิ่งใหญ่สูงสุดนี้ คือการที่ลาซารุสเป็นขึ้นจากตาย จะเป็นการประทับตราของพระเจ้าบนพระราชกิจของพระองค์ และบนการอ้างสิทธิ์ของพระองค์ว่าทรงเป็นพระเจ้า” The Desire of Ages, 528, 529.

พระคริสต์ทรงชักช้าก่อนที่พระองค์จะทรงให้ลาซารุสเป็นขึ้นจากตาย และลาซารุสมิได้เป็นเพียง “อัครรย์อันยอดมงกุฎ” เท่านั้น แต่ยังเป็น “ตราประทับ” บนพระราชกิจของพระเจ้าด้วย ในตอนนี้ หมายสำคัญของโยนาห์เป็นหมายสำคัญเดียวสำหรับชีวอายุคนที่ล่วงประเวณีและชั่วร้ายนั้น เป็นสิ่งสำคัญที่จะเห็นว่าเวลาของกระบวนการประทับตรานั้นเฉพาะเจาะจงอย่างยิ่ง ในตอนที่เรากำลังพิจารณาซึ่งมีการเปลี่ยนชื่อของเปโตรนั้น ข้อความบอกให้เราทราบว่า นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พระเยซูทรงเริ่มสำแดงว่าพระองค์จะต้องถูกประหารชีวิต กระนั้น ในข้อสุดท้าย มัทธิวนั้นก็ไว้ว่า “Then charged he his disciples that they should tell no man that he was Jesus the Christ.” แล้วในข้อถัดไปทันที เขาก็บันทึกว่า “From that time forth began Jesus to shew unto his disciples, how that he must go unto Jerusalem, and suffer many things of the elders and chief priests and scribes, and be killed, and be raised again the third day.”

ข้อความตอนนี้เริ่มต้นด้วยการที่พระเยซูทรงถามว่าคนทั้งหลายคิดว่าพระองค์คือผู้ใด และต่อมาทรงถามต่อเหล่าสาวกว่า พวกเขาคิดว่าพระองค์คือผู้ใด

ครั้นพระเยซูเสด็จมาถึงเขตเมืองซีซารียาฟิลิปปี พระองค์ตรัสถามพวกสาวกของพระองค์ว่า “คนทั้งหลายกล่าวว่าเราบุตรมนุษย์เป็นผู้ใด?” และพวกเขาทูลว่า “บางคนกล่าวว่าพระองค์คือยอห์นผู้ให้บัพติศมา บางคนว่าเอลียาห์ และคนอื่นๆ ว่าเยเรมีย์ หรือคนหนึ่งในพวกผู้เผยพระวจนะ” พระองค์ตรัสแก่พวกเขาว่า “แต่พวกท่านเล่าว่าเราเป็นผู้ใด?” มัทธิว 16:13-15

เมื่อเปโตรตอบ เขาได้ระบุว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์และพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ คำว่า “พระคริสต์” เป็นคำกรีกที่ใช้แทนคำฮีบรูว่า “พระเมสสิยาห์” พระเยซูทรงยกประเด็นคำถามเกี่ยวกับว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด และทรงนำเหล่าสาวกให้ตระหนักถึงความจริงว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ แต่ในทันใดนั้นพระองค์ก็ทรงกำชับพวกเขาว่าอย่าบอกผู้ใด ตั้งแต่นั้นมา พระองค์ทรงเริ่มสั่งสอนว่าพระองค์จะทรงทำให้หมายสำคัญยี่สิบสามประการในสามบทสุดท้ายของพระธรรมมัทธิวสำเร็จครบถ้วน แต่โดยความจำเป็น ความจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์จะต้องถูกเปิดเผยออกทีละชั้นตอน

เราจะดำเนินต่อไปกับหมุดหมายแห่งพระเมสสิยาห์เหล่านี้ในบทความถัดไป

แสงอัลฟาของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

“ในฤดูใบไม้ร่วง ค.ศ. 1846 เราเริ่มถือรักษาวันสะบาโตตามพระคัมภีร์ และสั่งสอนรวมทั้งปกป้องวันนั้น ความสนใจของข้าพเจ้าถูกลุกให้หันมาสู่วันสะบาโตเป็นครั้งแรก เมื่อข้าพเจ้าเดินทางไปเยือนเมืองนิวเบดฟอร์ด รัฐแมสซาชูเซตส์ ก่อนหน้านั้นในปีเดียวกัน ที่นั่นข้าพเจ้าได้รู้จักกับเฮลเดอร์โจเซฟ เบตส์ ผู้ซึ่งได้รับเอาความเชื่อเรื่องการเสด็จมานั้นตั้งแต่ระยะแรก และเป็นผู้ร่วมงานอย่างแข็งขันในพระราชกิจ เฮลเดอร์ B. ถือรักษาวันสะบาโตอยู่แล้ว และได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของวันนั้น ข้าพเจ้ายังไม่รู้สึกถึงความสำคัญของวันนั้น และคิดว่าเฮลเดอร์ B. ผิดที่เน้นบัญญัติข้อที่สี่มากกว่าบัญญัติข้อที่ห้าข้อ แต่พระเจ้าได้ประทานนิมิตแก่ข้าพเจ้าเกี่ยวกับสถานนมัสการในสวรรค์ พระวิหารของพระเจ้าได้ถูกเปิดออกในสวรรค์ และข้าพเจ้าได้เห็นหีบของพระเจ้า ซึ่งมีพระที่นั่งกรุณาปกคลุมอยู่ มีทูตสวรรค์สององค์ยืนอยู่ องค์หนึ่งที่ปลายแต่ละด้านของหีบ กางปีกของตนเหนือพระที่นั่งกรุณา และหันหน้าตรงไปยังพระที่นั่งนั้น ทูตสวรรค์ผู้ติดตามข้าพเจ้าได้บอกข้าพเจ้าว่า สิ่งเหล่านี้เป็นภาพแทนของกองทัพสวรรค์ทั้งสิ้น ซึ่งกำลังมองดูด้วยความยำเกรงบนอบต่อพระบัญญัติอันบริสุทธิ์ที่ได้ถูกจารึกไว้ด้วยพระหัตถ์ของพระเจ้า พระเยซูทรงยกฝาหีบขึ้น และข้าพเจ้าได้เห็นแผ่นศิลาซึ่งมีพระบัญญัติสิบประการจารึกไว้ ข้าพเจ้ารู้สึกอัศจรรย์ใจเมื่อเห็นว่าบัญญัติข้อที่สี่อยู่ ณ ใจกลางของบทบัญญัติทั้งสิบ โดยมีรัศมีแห่งแสงอันนุ่มนวลล้อมรอบอยู่ ทูตสวรรค์กล่าวว่า: ‘ข้อนี้เป็นเพียงข้อเดียวในสิบข้อที่บังชี้ถึงพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกกับสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น เมื่อรากฐานของแผ่นดินโลกถูกวางลง รากฐานของวันสะบาโตก็ถูกวางลงด้วยเช่นกัน’” Testimonies, volume 1, 75.

แสงโอเมกาของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

“บรรดาผู้ที่มีสามัคคีธรรมกับพระเจ้าดำเนินอยู่ในความสว่างแห่งดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม พวกเขาได้หลบหลู่พระผู้ไถ่ของตนด้วยการกระทำทางของตนให้เสื่อมทรามเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ความสว่างจากสวรรค์ส่องลงมายังพวกเขา เมื่อพวกเขาเข้าไปใกล้ช่วงปิดฉากแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้ ความรู้ของพวกเขาเกี่ยวกับพระคริสต์ และเกี่ยวกับคำพยากรณ์ทั้งหลายที่สัมพันธ์กับพระองค์ ก็เพิ่มพูนขึ้นอย่างมาก ในสายพระเนตรของพระเจ้า พวกเขามีคุณค่าอันหาที่สุดมิได้ เพราะพวกเขาเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกับพระบุตรของพระองค์ สำหรับพวกเขา พระวามะของพระเจ้ามีความงดงามและความน่ารักยิ่งเหนือสิ่งใด พวกเขาเห็นความสำคัญของพระวามะนั้น ความจริงถูกเปิดเผยแก่พวกเขา หลักคำสอนเรื่องการทรงรับสภาพมนุษย์เปล่งประกายด้วยรัศมีอันอ่อนโยน พวกเขาเห็นว่าพระคัมภีร์เป็นกุญแจที่ไขความลึกลับทั้งปวงและคลี่คลายความยากลำบากทั้งสิ้น ผู้ที่ไม่เต็มใจรับความสว่างและดำเนินอยู่ในความสว่างย่อมไม่สามารถเข้าใจความลึกลับแห่งความเป็นพระเจ้าได้ แต่บรรดาผู้ที่มีได้สังเกตที่ระบกกางเขนขึ้นและติดตามพระเยซู จะเห็นความสว่างในความสว่างของพระเจ้า” The Southern Watchman, April 4, 1905.